

KERK & Leven

AARTSBISDOM

12 DOSSIER
VOLWASSENEN
GEVEN TAAL AAN
HUN GELOOF

Niet alleen de eigen (klein-)kinderen stellen vragen bij de gelovige identiteit van ouders en grootouders

NR. 15 | WEEKKRANT | 10 APRIL 2013 | JAARGANG 74 | WWW.KERKENLEVEN.BE

Mensen helpen mensen

Aanhoudende crisis drijft almaar meer mensen naar Voedselbanken

- ▶ Record aantal mensen doet een beroep op de Voedselbanken
- ▶ Bewustmaking helpt mensen in armoede de weg te vinden
- ▶ De Dierenvoedselbank bekommert zich om je huisdier

Ilse VAN HALST

December vorig jaar deden bijna 121.000 mensen een beroep op de voedselhulp van de negen Voedselbanken die ons land rijk is. „Een triest record”, zegt Alfons De Vadder van de overkoepelende Federatie van de Voedselbanken. „Dat zijn er 4.500 meer dan in 2011, toen we al een aanzienlijke toename optekenden. Toch moet je de cijfers enigszins relativeren, omdat we in de winterperiode en zeker in december altijd een piek in de aanvragen noteren.” Als oorzaak wijst De Vadder de aanhoudende crisis met de vinger. „Bij almaar meer mensen geraakt de buffer die ze nog hadden op.”

Hoewel de Federatie van de Voedselbanken niet over cijfers beschikt, onderkent De Vadder wel enkele tendensen in de informatie die hij ontvangt van de negen Voedselbanken en de zowat zeshonderd sociocaritatieve verenigingen die de voedselpakketten uitdelen. „Steeds meer alleenstaande moeders en mensen uit de middenklasse doen een beroep op ons. Opmerkelijk is dat ook meer ouderen aankloppen.”

Daar heeft Okra, de christelijke organisatie voor gepensioneerden in Vlaanderen, geen zicht op, maar ze merkt wel dat de aanhoudende crisis een negatieve impact heeft. „Vooral ouderen met een laag pensioen hebben het moeilijk”, weet Johan Truyers van Okra. Bijgevolg stimuleert de ouderenbeweging haar lokale trefpunten om contacten te leggen met organisaties waarin het woord nemen. „Tegelijk sporen we onze trefpunten aan om na te gaan of hun activiteiten niet te duur zijn en hoe ze het kostenplaatje zo laag mogelijk kunnen hou-

Irène Anckaer van Welzijnsschakel Hoboken: „Elke week komen er nieuwe gezichten bij.” © Kristof Ghyselinck

den”, geeft Truyers mee. „Dat is belangrijk om te voorkomen dat ouderen in een sociaal isolement belanden. Want we weten dat ze eerst besparen op uitstappen.”

De Federatie van Voedselbanken ziet de toekomst somber tegemoet. „In 2012 was 58 procent van onze voedselhulp afkomstig van de Europese Unie. Dat was meer

Acties in supermarkten zijn belangrijk. Ze helpen mensen de weg te vinden naar de Voedselbanken

dan in 2011. Daardoor konden we de toenemende vraag opvangen”, legt De Vadder uit. „Ook dit jaar krijgt de Federatie een gelijkwaardig percentage voedselsteun. Maar in 2014 wordt dit gehalveerd omdat het budget ook voor andere projecten wordt gebruikt, ter-

wijl de nood zal blijven stijgen. Hoe we daarop zullen moeten antwoorden, weet ik niet.”

Natuurlijk hebben de Voedselbanken andere bevoorradingsbronnen zoals de voedselnijverheid, de voedseldistributie, de veilingen en de acties zoals momenteel bij Colruyt. „Dergelijke acties zijn belangrijk voor onze naam bekendheid en om Jan met de pet gevoelig te maken”, weet De Vadder. „Soms bellen mensen ons doordat ze via een actie van ons bestaan hoorden en om te informeren bij wie ze in hun buurt terecht kunnen. Soms zelfs bellen bureaus van mensen die het moeilijk hebben om informatie.”

Irène Anckaer van Welzijnsschakel Hoboken ziet elke week nieuwe gezichten op de bedeling van voedselpakketten. „Kregen we in 2008 wekelijks vijftig tot zestig gezinnen over de vloer, dan zijn dat er vandaag tachtig tot honderd. Eigenlijk zijn het er nog

meer, maar door die stijging en doordat de Welzijnsschakel een vrij omvangrijk voedselpakket uitdeelt, besloten we alleenstaanden en gezinnen van twee personen slechts om de twee weken een voedselpakket mee te geven.”

Bij de ontvangers inderdaad heel wat gepensioneerden, vooral alleenstaanden, weet Anckaer. „Dat is evenwel geen nieuw gegeven. Wel komen er geleidelijk meer aankloppen.” Daarnaast vinden ook veel en almaar meer allochtonen de weg naar de Welzijnsschakel in Hoboken.

Voor al autochtonen blijkt de drempel naar de hulpverlening hoog, benadrukt Irène Anckaer. „Het valt hen zwaar om in de rij aan te schuiven. Maar na enkele keren merken ze dat we hen met respect behandelen en voelen ze zich meer op hun gemak.”

De crisis treft niet enkel mensen, maar ook hun huisdieren.

In Hasselt startte Viviane Vandormael in 2009 de eerste Dierenvoedselbank op. Intussen bestaan er zulke banken ook in Oost- en West-Vlaanderen. „Ik kwam op het idee toen een vriendin haar hond niet meer te eten kon geven. Het OCMW adviseerde hem weg te doen. Zij was er het hart van in. Voor mensen in armoede betekent hun huisdier een grote steun. Vaak lijden ze liever zelf honger dan hun dier tekort te doen.”

Intussen werkt Vandormael al vijf jaar samen met OCMW's uit de regio. De Dierenvoedselbank, een onderdeel van haar vereniging Vivi's Ark, is een schot in de roos. „De mensen zijn erg dankbaar. Net kwam iemand om een pakket. Toen ze zag dat ik de nagels van de konijnen wilde knippen, nam ze het spontaan over. Fijn toch. Mensen helpen mensen, dat is het idee van Vivi's Ark.”